

sonet metaculinar

Vasile Andreica

am tot cojit cuvinte și le-am făcut salată
și am turnat pe ele uleiuri volatile
încât de-o guști ai crede-o vreo pastă fermecată
ce-ți înfășoară limba-n miresme inutile
și vintrele-ți desfată cu voluptăți nespuse
de crezi că mie toate misterele-s supuse
și-n verbul meu se-ascunde un sens mirobolant
ce-ar face orice alt fel de-a scrie redundant
de parc-aș fi vreun tainic îmblânzitor de minți
din Indii legendare sau Galilee sfântă
și-n sufletul meu magii și zeii îți cuvântă
ca temerile vieții să-ți doarmă-n piept cumiți —
ci-mbucă tot și bea-ncet până la fund paharul:
oricât ar fi de dulce, nu hrana-i bucătarul.